

ligesom afgørelser efter § 16, stk. 3, kunne påklages som et retligt spørgsmål efter lovens § 48, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5, hvorefter lokalplanen skal være tilvejebragt, før de nævnte arbejder påbegyndes, jf. dog § 22, stk. 3, er en tydeliggørelse af gældende ret.

Til nr. 9

Ved den foreslåede ændring berigtiges en forkert henvisning.

Til nr. 10

Efter § 22, stk. 1, må ejendomme, der er omfattet af et lokalplanforslag, ikke bebygges eller i øvrigt udnyttes på en måde, der skaber risiko for en foregribelse af den endelige plans indhold. Bestemmelsen skal sikre, at lokalplanproceduren ikke bliver en illusion.

§ 22, stk. 1, har sit forbillede i § 8 i den tidligere byplanlov. Efter byplanlovens § 25 kunne overtrædelse af bestemmelserne i loven straffes med bøder. I forbindelse med en konkret sag har rigsadvokaten imidlertid udtalt, at overtrædelse af kommuneplanlovens § 22, stk. 1, efter hans opfattelse ikke er sanktioneret med straf efter § 55 i kommuneplanloven.

Efter lovens § 17 kan kommunalbestyrelsen for en periode af højst 1 år nedlægge forbud mod, at der retligt eller faktisk etableres forhold, der kan hindres ved en lokalplan. Bestemmelsen skal sikre kommunalbestyrelsen den fornødne tid til at udarbejde og offentliggøre et lokalplanforslag. Overtrædelse af forbud efter lovens § 17 er omfattet af straffebestemmelser i lovens § 55, stk. 1, nr. 5.

Der er et tilsvarende behov for at kunne straffe overtrædelser af den foreløbige retsvirkning af et offentliggjort lokalplanforslag.

På denne baggrund foreslås det udtrykkeligt fastsat i § 22, stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal kunne nedlægge forbud mod handlinger, der kan foregribe den endelige plans indhold. Forbudet skal rettes direkte til ejeren eller brugeren af ejendommen og skal præcisere hvilke handlinger, der forbydes.

Den almindelige beskrivelse af lokalplanforslagets retsvirkninger efter § 22, der skal ledsage planforslaget, jf. lovens § 21, stk. 1, og § 23, stk. 1 og stk. 4, kan ikke erstatte et forbud efter den foreslåede bestemmelse.

Forbud skal kunne nedlægges i den periode, hvor den foreløbige retsvirkning af lokalplanforslaget er gældende, det vil sige højst for et år efter forslaget offentliggørelse. Denne periode kan dog forlænges med op til et år i de sjældne situationer, hvor miljøministeren beslutter at overtage kommunalbestyrelsens kompetence til at gennemføre lokalplanen, jf. lovens § 28.

Forbudet bortfalder, når den midlertidige retsvirkning af lokalplanforslaget ophører.

Overtrædelse af forbudet vil kunne straffes med bøde, jf. lovens § 55, stk. 1, nr. 5.

Der har i enkelte tilfælde været rejst spørgsmål om kommunalbestyrelsens kompetence efter den gældende § 22, stk. 2, i situationer, hvor der var fremsat indsigelse, såkaldt veto, efter §§ 25 eller 26.

Den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5 fastslår derfor udtrykkeligt, at kommunalbestyrelsen ikke kan meddele tilladelse efter stk. 3 til udstykning, bebyggelse, nedrivning eller andet i overensstemmelse med lokalplanforslaget, hvis der rettidigt er fremsat indsigelse mod forslaget fra en amtslig eller statslig myndighed, jf. §§ 25 eller 26, uden denne myndigheds samtykke.

Til nr. 11 og 12

I tilfælde hvor miljøministeren har overtaget kommunalbestyrelsens kompetence til at gennemføre en lokalplan, jf. § 28, stk. 1, og i tilfælde hvor ministeren med baggrund i et landsplandirektiv selv tilvejebringer en lokalplan, jf. § 29, stk. 1, overtager ministeren tillige beføjelsen til at nedlægge forbud eller påbud.

Til nr. 13

I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 996/1983 om ansvarsplacering m.v. i kommunestyret præciseres det, at kommuner og kommunale fællesskaber kan pålægges bødeansvar for overtrædelse af kommuneplanloven.

Bestemmelsen forudsætter, at den straffbare handling er begået af kommunen eller det kommunale fællesskab som bygherre, driftsherre, arbejdsgiver eller lignende.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 1989.